

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 27. februar 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 2 til B 72 efter ønske fra Marie Krarup (DF) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 2 til B 72:

Mener ministeren, at Dublin-samarbejdet fungerer i dag?

Svar:

1. Det skal indledningsvist bemærkes, at vi pt. befinder os i en særlig situation som følge af COVID-19, hvorfor regeringen har indført en række tiltag for at begrænse smittespredning heraf. Besvarelsen tager derfor udgangspunkt i situationen forud herfor.

Udlændinge- og Integrationsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet et bidrag fra Udlændingestyrelsen, der har oplyst følgende:

”Det er Udlændingestyrelsens opfattelse, at samarbejdet med hovedparten af de øvrige medlemsstater er godt, og at størstedelen af forhandlingerne forløber tilfredsstillende.

Der er imidlertid enkelte af forordningens bestemmelser, der kontinuerligt giver anledning til uoverensstemmelser med bestemte medlemsstater grundet en forskellig fortolkning. Der er primært tale om bestemmelser, der indebærer en bevismæssig vurdering, og hvor enkelte medlemsstater tilføjer bestemte beviser en anden styrke end de resterende medlemsstater, eller lægger vægt på andre typer af beviser. Eksempelvis er et par medlemsstater af den opfattelse, at Dublinforordningens artikel 12, stk. 4, vedrørende udløbne visa, kun finder anvendelse, hvis en ansøgers indrejse på medlemsstaternes område dokumenteres med indrejsestempler i et pas, mens de resterende medlemsstater er af den opfattelse, at der ikke skal lægges vægt på tilstedeværelsen eller fraværet af et enkelt bevis, men at alle tilgængelige oplysninger i stedet skal tages i betragtning.

Hertil kommer, at den mere praktiske side af samarbejdet såsom sproglige barrierer, forkert udfyldelse af standardblanketter og manglende fremsen-

25. marts 2020

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Asyl og Visum
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2020 - 3842
Akt-id 1189201

delse af relevant information, af og til kan besværliggøre og forlænge forhandlingerne og i yderste konsekvens potentielt vil kunne påvirke udfaldet af forhandlingen. Det forekommer således, at Udlændingestyrelsen modtager anmodninger om tilbagetagelse eller overtagelse fra andre medlemsstater, der ikke er oplyst tilstrækkeligt til, at styrelsen kan konkludere, at Danmark er den ansvarlige medlemsstat. I nogle tilfælde har styrelsen gentagne gange måtte efterspørge specifikke oplysninger fra en anden medlemsstat uden at have modtaget dem, for til sidst endegyldigt at måtte afvise anmodningen.

For så vidt angår spørgsmålet om de andre medlemsstaters overholdelse af Dublinforordningens frister, skal Udlændingestyrelsen fremhæve, at konsekvensen ved ikke at overholde en frist er, at den anmodende medlemsstat selv ifalder ansvar for behandling af asylsagen. En anden medlemsstats manglende overholdelse af en frist får derfor ikke direkte indflydelse på Danmarks ansvar i de konkrete forhandlinger. Styrelsen oplever det af den grund som uproblematisk, når en anden medlemsstat ikke overholder en frist.

Der eksisterer dog en enkelt undtagelse til hovedreglen om, at en medlemsstat selv ifalder ansvar ved manglende overholdelse af Dublinforordningens frister, nemlig artikel 5, stk. 2, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 118/2014 af 30. januar 2014 (gennemførelsesforordningen). EU-domstolen slog ved sin afgørelse af 13. november 2018 i de forenede sager C-47/17 og C-48/17 fast, at artikel 5, stk. 2, i gennemførelsesforordningen skulle forstås således, at en medlemsstats manglende svar på en anmodning om revurdering får den konsekvens, at den anmodende medlemsstat ifalder ansvar. Såfremt en anden medlemsstat ikke besvarer en dansk anmodning om revurdering indenfor fristen, vil Danmark derfor blive ansvarlig. Det er imidlertid Udlændingestyrelsens umiddelbare opfattelse, at det sjældent forekommer, at en anden medlemsstat ikke besvarer en anmodning om revurdering rettidigt.”

2. Jeg er enig med Udlændingestyrelsen i, at Dublin-samarbejdet overvejende fungerer godt. Danmark er derfor fortsat en del af dette samarbejde – også selvom Dublin-forordningen ikke altid fungerer fuldstændig efter hensigten.

EU-Kommissionen forventes at fremlægge en såkaldt asyl- og migrationspagt i løbet af foråret, og det er forventningen, at en reform af Dublin-forordningen vil stå centralt i pagten. Jeg tør ikke på nuværende tidspunkt gætte på, hvornår Rådet (retlige og indre anliggender) vil vedtage et sådant forslag.

Mattias Tesfaye

/

Inge Fabricius